

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. lapkričio 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — 21 straipsnis — Direktyva 2000/78/EB — 2 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 1 dalis — Diskriminacija dėl amžiaus — Nacionalinės teisės nuostata — Priėmimo į tarnybą vietos policijoje sąlyga — Maksimalaus 30 metų amžiaus nustatymas — Pateisinimai“

Byloje C-416/13

dėl *Juzgado de lo Contencioso-Administrativo Nr. 4 de Oviedo* (Ispanija) 2013 m. liepos 16 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. liepos 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mario Vital Pérez

prieš

Ayuntamiento de Oviedo

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, K. Lenaerts, teisėjai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev ir J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- M. Vital Pérez, atstovaujamo *abogados* M. Noval Pato ir I. Fernández-Jardón Fernández,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos M. J. García-Valdecasas Dorrego ir L. Banciella Rodríguez-Miñon,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir R. Coesme,

* Proceso kalba: ispanų.

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* S. Varone,

— Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios ir D. Martin,

susipažinęs su 2014 m. liepos 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 2 straipsnio 2 dalies, 4 straipsnio 1 dalies, 6 straipsnio 1 dalies c punkto ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Prašymas pateiktas nagrinėjant M. Vital Pérez ir *Ayuntamiento de Oviedo* (Ovjedo savivaldybė, toliau – *Ayuntamiento*) ginčą dėl pastarosios sprendimo patvirtinti skelbimą apie konkursą, kuriame reikalaujama, kad pretendentai į tarnybą vietos policijoje nebūtų vyresni kaip 30 metų amžiaus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2000/78 18, 23 ir 25 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(18) šioje direktyvoje nereikalaujama, kad visų pirma ginkluotosios pajėgos ir policija, įkalinimo ar avarinės tarnybos įdarbintų ar paliktų darbo vietoje asmenis, kurie neturi reikiamos kvalifikacijos vykdyti tokios srities funkcijas, kurias jie gali būti paprašyti vykdyti siekiant teisėto tikslo išsaugoti minėtų tarnybų veiklos pajėgumą.

<...>

(23) tik kai kuriomis aplinkybėmis galima pateisinti skirtingą požiūrį, jei su <...> amžiumi <...> susijusi savybė yra įprastas [esminis] ir lemiantis [lemiamas] profesinis reikalavimas, šis tikslas yra teisėtas, o reikalavimas tinkamas [proporcingas]. <...>

<...>

(25) diskriminavimo dėl amžiaus draudimas yra svarbiausia Užimtumo gairėse išdėstytų tikslų įgyvendinimo ir darbo jėgos įvairovės skatinimo priemonė. Vis dėlto, tam tikromis aplinkybėmis galima pateisinti skirtingą požiūrį dėl amžiaus, todėl reikia priimti specialias nuostatas, kurios galėtų būti skirtingos, atsižvelgiant į valstybėse narėse susiklosčiusią padėtį. Todėl būtina įžvelgti skirtingo požiūrio, kurį pateisina teisėta užimtumo politika, darbo rinka ir profesinio mokymo tikslai, ir diskriminacijos, kuri turi būti uždrausta, skirtumus.“

- 4 Pagal Direktyvos 2000/78 1 straipsnį šios direktyvos tikslas – nustatyti kovos su diskriminacija dėl religijos ar įsitikinimų, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos užimtumo ir profesinėje srityje bendrus pagrindus siekiant valstybėse narėse įgyvendinti vienodo požiūrio principą.

5 Šios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Šioje direktyvoje „vienodo požiūrio principas“ reiškia, kad dėl kurios nors iš 1 straipsnyje nurodytų priežasčių nėra jokios tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos.

2. 1 dalies taikymo tikslais:

a) tiesioginė diskriminacija yra akivaizdi tada, kai dėl bet kurios iš 1 straipsnyje nurodytų priežasčių su vienu asmeniu elgiamasi mažiau palankiai nei panašioje situacijoje yra, buvo ar galėjo būti elgiamasi su kitu asmeniu;

<...>“

6 Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies a punkte patikslinta:

„Neviršijant Bendrijai suteiktų įgaliojimų, ši direktyva taikoma visiems asmenims tiek valstybiniame, tiek privačiame sektoriuje, įskaitant valstybines įstaigas:

a) įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje, įskaitant atrankos kriterijus ir priėmimo į darbą sąlygas visoms veiklos rūšims ir visais profesinės karjeros etapais, įskaitant paaugštinimą.“

7 Šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Nepaisant 2 straipsnio 1 ir 2 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad skirtingas požiūris remiantis savybe, susijusia su kuria nors iš 1 straipsnyje nurodytų priežasčių, nebūtų laikomas diskriminacija, jei dėl konkrečių profesinės veiklos rūšių pobūdžio arba dėl jų vykdymo sąlygų tokia savybė yra įprastas [esminis] ir lemiantis [lemiamas] profesinis reikalavimas, šis tikslas yra teisėtas, o reikalavimas proporcingas.“

8 Direktyvos 2000/78 6 straipsnyje numatyta:

„1. Nepaisydamos 2 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad skirtingas požiūris dėl amžiaus nėra diskriminacija, jei pagal nacionalinę teisę jį objektyviai ir tinkamai pateisina teisėtas tikslas, įskaitant teisėtos užimtumo politikos, darbo rinkos ir profesinio mokymo tikslus, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Toks skirtingas poveikis [požiūris], be kitų dalykų, gali apimti:

<...>

c) maksimalaus įdarbinimo amžiaus nustatymą, paremtą su konkrečiomis pareigomis susijusiam mokymui keliamais reikalavimais arba su poreikiu nustatyti atitinkamą išdirbtą laikotarpį iki išėjimo į pensiją.

<...>“

Ispanijos teisė

9 Kiekviena iš 17 Ispanijos autonominių sričių yra priėmusi įstatymus ar kitus teisės aktus, kuriais reglamentuojamas vietos policijos statusas ir kuriuose įtvirtintas skirtingas maksimalus amžius, taikomas priimant į šią tarnybą. Kai kuriuose įstatymuose toks amžius yra 30 metų ar daugiau, kituose nenustatyta jokia riba.

- 10 2007 m. kovo 23 d. Astūrijos Kunigaikštystės autonominės srities įstatymo Nr. 2/2007 dėl vietos policijos įstaigų koordinavimo (*Ley de Coordinación de las Policías Locales de la Comunidad Autónoma del Principado de Asturias*, BOE, Nr. 169, 2007 m. liepos 16 d.) 18 straipsnio 6 dalyje vietos policijos pareigūnų funkcijos apibrėžtos taip:

„Pagalba piliečiams, asmenų ir turto apsauga, nusikalstamas veikas padariusių asmenų sulaikymas ir priežiūra, prevencinis patruliavimas, eismo reguliavimas ir kitos panašios jų hierarchinių vadovų paskirtos užduotys.“

- 11 Šio įstatymo 32 straipsnio b punkte kaip bendras reikalavimas priimant į vietos policijos pajėgas, be kita ko, nustatyta:

„<...>

b) būti ne jaunesniam kaip 18 ir ne vyresniam kaip 30 metų amžiaus.“

- 12 Įstatymas 2/2007 buvo priimtas remiantis įgaliojimais, pagal Ispanijos Konstituciją suteiktais autonominėms sritims 1986 m. kovo 13 d. Organiniu įstatymu 2/1986 dėl saugumo užtikrinimo pajėgų (*Ley Orgánica de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado*, BOE, Nr. 63, 1986 m. kovo 14 d.).

- 13 Organinio įstatymo 2/1986 11 straipsnio 1 dalyje valstybės saugumo užtikrinimo pajėgoms priskirtos šios funkcijos:

„Valstybės saugumo užtikrinimo pajėgų užduotis – saugoti nevaržomą naudojamą teisėmis ir laisvėmis bei užtikrinti piliečių saugumą vykdant šias funkcijas:

- a) laikantis atitinkamos kompetencijos prižiūrėti įstatymų ir bendrųjų nuostatų laikymąsi vykdant valdžios įstaigų įsakymus;
- b) padėti asmenims, juos ginti ir užtikrinti turto, kuriam dėl kokios nors priežasties gresia pavojus, apsaugą ir priežiūrą;
- c) jei būtina, prižiūrėti ir saugoti viešuosius įrengimus ir pastatus;
- d) užtikrinti aukšto rango asmenų apsaugą ir saugumą;
- e) prireikus palaikyti ir atkurti viešąją tvarką ir saugumą;
- g) tirti nusikaltimus siekiant nustatyti ir suimti įtariamuosius, konfiskuoti nusikaltimų įrankius, nusikalstamu būdu įgytą turtą ir įrodymus bei juos perduoti kompetentingam teisėjui ar teismui, rengti reikalingas technines ataskaitas ir ekspertizes;
- f) užkirsti kelią teisės pažeidimams;
- h) rinkti, gauti ir analizuoti bet kurią viešajai tvarkai ir saugumui svarbią informaciją, tirti, planuoti ir taikyti nusikalstamumo prevencijos metodus ir techniką;
- i) laikantis teisės aktuose dėl civilinės saugos nustatytų sąlygų bendradarbiauti su civilinės saugos tarnybomis kilus dideliame pavojui, stichinei nelaimėi ar katastrofai.“

- 14 Organinio įstatymo 2/1986 53 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatytos vietos policijos įstaigų vykdomos funkcijos, suformuluota taip:

„Vietos policijos įstaigos vykdo šias funkcijas:

- a) saugo vietos bendruomenės valdžios institucijas ir užtikrina jų patalpų ir įrangos apsaugą;
- b) užtikrina eismo tvarką, ženklimą ir reguliavimą miesto centre laikantis kelių eismo reglamentavimo;
- c) surašo miesto centre įvykusių eismo nelaimių protokolus;
- d) užtikrina administracinės policijos funkcijas dėl nutarčių, įsakymų ir kitų aktų, kuriuos priima savivaldybės, neviršydamos savo įgaliojimų;
- e) dalyvauja atliekant kriminalinės policijos funkcijas <...>;
- f) teikia pagalbą avarijų, katastrofų ar visuotinių nelaimių atveju, dalyvaudami įgyvendinant civilinės saugos planus;
- g) atlieka preventyvius veiksmus ir imasi visų priemonių, kad būtų išvengta nusižengimų <...>;
- h) prižiūri viešąsias erdves ir bendradarbiauja su valstybės saugumo užtikrinimo pajėgomis ir autonominių sričių policija, siekiant užtikrinti demonstracijų saugą ir tvarkos palaikymą per didelius sambūrius, kai jų intervencija reikalinga;
- i) bendradarbiauja siekiant išspręsti privačius konfliktus, kai jų intervencija reikalinga.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 15 2013 m. balandžio 8 d. M. Vital Pérez prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pateikė skundą dėl 2013 m. kovo 7 d. *Ayuntamiento* sprendimo, kuriuo patvirtintos specialiosios sąlygos, numatytos skelbime apie konkursą į 15 vietos policijos pareigūnų darbo vietas.
- 16 M. Vital Pérez ginčija minėto konkurso skelbimo 3.2 punkto, kuriame reikalaujama, kad pretendentai būtų ne vyresni kaip 30 metų, teisėtumą. Anot pareiškėjo pagrindinėje byloje, šiuo reikalavimu pažeidžiama Ispanijos Konstitucijoje ir Direktyvoje 2000/78 numatyta jo pagrindinė teisė lygiomis sąlygomis užimti viešosios tarnybos pareigas ir postus.
- 17 M. Vital Pérez prašo pripažinti minėtą 3.2 punktą negaliojančiu tuo pagrindu, kad jame įtvirtinta niekuo nepagrįsta ir nepateisinama sąlyga, nes funkcijoms vykdyti tinkama fizinė būklė užtikrinama skelbime apie konkursą numatant fizinio pasirengimo įvertinimo užduotis. Jis nurodo, kad pagal minėto skelbimo 3.5 punktą pretendentai turi „būti tokios fizinio pasirengimo ir psichinės būklės, kuri leistų tinkamai vykdyti pareigoms nustatytas funkcijas ir atlikti fizinio pasirengimo įvertinimo užduotis“, nurodytas pagrindinėje byloje nagrinėjamame skelbime apie konkursą.
- 18 M. Vital Pérez pažymi, kad įvairiuose autonominių sričių įstatymuose ir kituose teisės aktuose nenustatyta jokia amžiaus riba (Andalūzija, Aragonas, Balearai, Kanarai, Kastilija-La Manča, Katalonija ar Estremadūra) arba nustatyta 35 metų (Baskų kraštas) ar 36 metų (Galisija ir Valensija) amžiaus riba.
- 19 *Ayuntamiento* teigia, kad nustatydamą tokią sąlygą dėl amžiaus ji tik laikėsi Įstatymo 2/2007. Be to, šiai priemonei pagrįsti ji remiasi Direktyvos 2000/78 6 straipsniu ir teigia, kad Teisingumo Teismas Sprendime *Wolf* (C-229/08, EU:C:2010:3) bet kuriuo atveju jau pritarė tokiai sąlygai.

- 20 Pabrėždamas, kad 2011 m. kovo 21 d. ir 2011 m. spalio 17 d. sprendimuose *Tribunal Supremo* pripažino negaliojančia teisės normą, pagal kurią vyresni kaip 30 metų kandidatai negalėjo dalyvauti bendrajame konkurse nacionalinės policijos pajėgoms priklausančių inspektorių mokinių vietoms užimti, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama sąlyga dėl amžiaus gali neatitikti proporcingumo kriterijaus. Šis teismas teigia, kad egzistuoja mažiau varžančios priemonės nei maksimalaus amžiaus nustatymas, kurios leidžia pasiekti užsibrėžtą tikslą, t. y. kad vietos policijos pareigūnai būtų specialiai fiziškai pasirengę vykdyti jų profesijos atstovams tenkančias užduotis. Vienas iš skelbime apie konkursą numatytų specialių reikalavimų yra būtent sudėtingos fizinio pasirengimo įvertinimo užduotys.
- 21 Šis teismas taip pat mano, kad priimant į tarnybą vietos policijos pareigūnus nustatytų fizinės būklės reikalavimų negalima lyginti su „ypač didelių fizinių pajėgumų“ reikalavimais, taikomais ugniagesiams, nes jų funkcijos skiriasi, todėl nagrinėjamu atveju Sprendimas *Wolf* (EU:C:2010:3) negali būti taikomas tiesiogiai.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Juzgado de lo Contencioso-Administrativo Nr. 4 de Oviedo* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar <...> Direktyvos 2000/78 <...> 2 straipsnio 2 daliai, 4 straipsnio 1 daliai ir 6 straipsnio 1 dalies c punktui bei [Chartijos] 21 straipsnio 1 daliai, kiek šiomis nuostatomis draudžiama diskriminacija dėl amžiaus, prieštarauja tai, kad skelbime apie savivaldybės konkursą, kuriuo tiesiogiai įgyvendinamas valstybės narės autonominės srities įstatymas, būtų nustatyta maksimali 30 metų amžiaus riba pretendentams į tarnybą vietos policijoje?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminė pastaba

- 23 Šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą jį pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti ir Chartijos 21 straipsnį, ir Direktyvos 2000/78 nuostatas.
- 24 Primintina, kad Teisingumo Teismas yra pripažinęs, jog egzistuoja nediskriminavimo dėl amžiaus principas, kurį reikia laikyti bendroju Sąjungos teisės principu ir kurį Direktyva 2000/78 sukonkretino užimtumo ir profesinėje srityje (sprendimų *Küçükdeveci*, C-555/07, EU:C:2010:21, 21 punktą ir *Prigge ir kt.*, C-447/09, EU:C:2011:573, 38 punktą).
- 25 Vadinasi, kai Teisingumo Teismas gauna prejudicinį klausimą, kuriuo prašoma išaiškinti bendrąjį nediskriminavimo dėl amžiaus principą, įtvirtintą Chartijos 21 straipsnyje, ir Direktyvos 2000/78 nuostatas byloje tarp fizinio asmens ir viešosios valdžios institucijos, jis nagrinėja šį klausimą atsižvelgdamas tik į šią direktyvą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt*, C-132/11, EU:C:2012:329, 21–23 punktus).

Dėl prejudicinio klausimo

- 26 Pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvos 2000/78 2 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 1 dalies c punktas aiškintini taip, kad jais draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje įtvirtintas maksimalus 30 metų amžius pretendentams į tarnybą vietos policijoje.
- 27 Siekiant atsakyti į pateiktą klausimą, reikia patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės nuostata patenka į Direktyvos 2000/78 taikymo sritį, ir, jei taip, ar joje įtvirtintas amžiumi pagrįstas nevienodas požiūris, kurį prireikus galima pateisinti atsižvelgiant į šią direktyvą.

- 28 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad iš Direktyvos 2000/78 pavadinimo, preambulės, turinio ir tikslo matyti, jog ja nustatomi bendrieji pagrindai, siekiant, kad kiekvienam asmeniui būtų užtikrintas vienodas požiūris „užimtumo ir profesinėje srityje“, suteikiant jam veiksmingą apsaugą nuo diskriminacijos, pagrįstos viena iš jos 1 straipsnyje nurodytų priežasčių, įskaitant amžių (sprendimų *Hütter*, C-88/08, EU:C:2009:381, 33 punktą ir *Georgiev*, C-250/09 ir C-268/09, EU:C:2010:699, 26 punktą).
- 29 Kalbant konkrečiau apie šios direktyvos taikymą pagrindinės bylos aplinkybėmis, pažymėtina, jog iš jos 3 straipsnio 1 dalies a punkto matyti, kad ši direktyva taikoma visiems asmenims tiek valstybiniame, tiek privačiame sektoriuje, įskaitant valstybines įstaigas, įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje, įskaitant atrankos kriterijus ir priėmimo į darbą sąlygas visoms veiklos rūšims ir visais profesinės karjeros etapais.
- 30 Taigi, numatant, kad vyresni nei 30 metų asmenys negali būti priimti į tarnybą vietos policijoje, Įstatymo 2/2007 32 straipsnio b punktu daroma įtaka šių asmenų įdarbinimo sąlygoms. Todėl toks reglamentavimas laikytinas nustatančiu priėmimo į viešąją tarnybą taisykles, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies a punktą.
- 31 Darytina išvada, kad ši direktyva taikoma tokiai situacijai, dėl kurios kilo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamas ginčas.
- 32 Dėl klausimo, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamoje teisės nuostatoje įtvirtintas nevienodas požiūris dėl amžiaus, primintina, kad pagal Direktyvos 2000/78 2 straipsnio 1 dalį „vienodo požiūrio principas“ reiškia, kad nėra jokios tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos dėl kurios nors iš šios direktyvos 1 straipsnyje nurodytų priežasčių. Jos 2 straipsnio 2 dalies a punkte patikslinta, kad 1 dalies taikymo tikslais tiesioginė diskriminacija yra akivaizdi tada, kai dėl bet kurios iš tos pačios direktyvos 1 straipsnyje nurodytų priežasčių su vienu asmeniu elgiamasi mažiau palankiai nei panašioje situacijoje elgiamasi su kitu asmeniu.
- 33 Nagrinėjamu atveju Įstatymo 2/2007 32 straipsnio b punktas lemia tai, kad tam tikri asmenys vien dėl to, kad yra vyresni nei 30 metų, vertinami mažiau palankiai, nei panašioje situacijoje esantys kiti asmenys. Akivaizdu, kad tokiu reglamentavimu įtvirtintas amžiaus kriterijumi tiesiogiai grindžiamas skirtingas požiūris, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/78 1 straipsnį ir 2 straipsnio 2 dalies a punktą.
- 34 Dar reikėtų patikrinti, ar toks skirtingas požiūris gali būti pateisintas remiantis Direktyvos 2000/78 4 straipsnio 1 dalimi ir 6 straipsnio 1 dalimi.
- 35 Kalbant pirmiausia apie Direktyvos 2000/78 4 straipsnio 1 dalį, reikia pažymėti, kad pagal pačią šios nuostatos formuluotę „skirtingas požiūris remiantis savybe, susijusia su kuria nors iš [šios direktyvos] 1 straipsnyje nurodytų priežasčių, nelaikomas diskriminacija, jei dėl konkrečių profesinės veiklos rūšių pobūdžio arba dėl jų vykdymo sąlygų tokia savybė yra įprastas [esminis] ir lemiantis [lemiamas] profesinis reikalavimas, tikslas yra teisėtas, o reikalavimas proporcingas“.
- 36 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad iš Direktyvos 2000/78 4 straipsnio 1 dalies matyti, jog esminį ir lemiamą profesinį reikalavimą turi sudaryti ne skirtingą požiūrį pagrindžiantis motyvas, o su šiuo motyvu susijusi savybė (žr. sprendimų *Wolf*, EU:C:2010:3, 35 punktą ir *Prigge ir kt.*, EU:C:2011:573, 66 punktą).
- 37 Anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, konkrečių fizinių pajėgumų turėjimas yra su amžiumi susijusi savybė (sprendimų *Wolf*, EU:C:2010:3, 41 punktą ir *Prigge ir kt.*, EU:C:2011:573, 67 punktą).

- 38 Nagrinėjama atveju iš Įstatymo 2/2007 18 straipsnio 6 dalies matyti, kad vietos policijos pareigūnų funkcijos apima, be kita ko, pagalbą piliečiams, asmenų ir turto apsaugą, nusikalstamas veikas padariusių asmenų sulaikymą ir priežiūrą, prevencinį patruliavimą ir eismo reguliavimą.
- 39 Nors tikėtina, kad kai kurioms šių funkcijų, pavyzdžiui, pagalbai piliečiams ar eismo reguliavimui, vykdyti nereikia didelių fizinių pajėgumų, vis dėlto su asmenų ir turto apsauga, nusikalstamas veikas padariusių asmenų sulaikymu ir priežiūra bei prevenciniu patruliavimu susijusioms funkcijoms vykdyti gali prireikti naudoti fizinę jėgą.
- 40 Pastarųjų funkcijų pobūdis susijęs su konkrečiais fiziniais pajėgumais, nes fizinis nepasirengimas vykdant šias funkcijas gali lemti reikšmingas pasekmes ne tik patiems policijos pareigūnams ir tretiesiems asmenims, bet ir viešosios tvarkos palaikymui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Prigge ir kt.*, EU:C:2011:573, 67 punktą).
- 41 Vadinas, konkrečių fizinių pajėgumų turėjimas gali būti laikomas „esminiu ir lemiamu profesiniu reikalavimu“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2000/78 4 straipsnio 1 dalį, vietos policijos pareigūno veiklai vykdyti.
- 42 Dėl pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės nuostata siekiamo tikslo Ispanijos vyriausybė nurodė, kad nustatant 30 metų amžiaus ribą priimant į tarnybą vietos policijoje Įstatymu 2/2007 siekiama garantuoti šių policijos pajėgų operatyvumą ir sklandžią veiklą, užtikrinant, kad naujai priimti pareigūnai bus pajėgūs vykdyti sunkiausias fizines užduotis palyginti ilgą savo karjeros laikotarpį.
- 43 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Direktyvos 2000/78 18 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog šia direktyva nereikalaujama, kad policijos tarnybos įdarbintų ar paliktų darbo vietoje asmenis, kurie neturi reikiamos kvalifikacijos vykdyti visas funkcijas, kurias jiems gali tekti vykdyti siekiant teisėto tikslo išsaugoti minėtų tarnybų veiklos operatyvumą.
- 44 Taigi akivaizdu, kad siekis užtikrinti policijos tarnybų operatyvumą ir sklandžią veiklą yra teisėtas tikslas pagal Direktyvos 2000/78 4 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Wolf*, EU:C:2010:3, 39 punktą).
- 45 Vis dėlto reikia patikrinti, ar nustatytas tokią amžiaus ribą pagrindinėje byloje nagrinėjamoje teisės nuostatoje įtvirtintas proporcingas reikalavimas, t. y. ar ši riba yra tinkama nustatytam tikslui pasiekti ir neviršija to, kas būtina jam įgyvendinti.
- 46 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Direktyvos 2000/78 23 konstatuojamąją dalį „tik kai kuriomis aplinkybėmis“ galima pateisinti skirtingą požiūrį, jei būtent su amžiumi susijusi savybė yra esminis ir lemiamas profesinis reikalavimas.
- 47 Be to, kadangi šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje leidžiama nukrypti nuo diskriminacijos draudimo principo, ši nuostata turi būti aiškinama siaurai (Sprendimo *Prigge ir kt.*, EU:C:2011:573, 72 punktą).
- 48 Šiuo klausimu reikia patikrinti, ar, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 39–41 punktuose, vietos policijos pareigūno funkcijoms vykdyti reikalaujami konkretūs fiziniai pajėgumai neatsiejamai susiję su tam tikra amžiaus grupe ir jų negali turėti vyresni nei tam tikro amžiaus asmenys.
- 49 Norint atlikti šį patikrinimą, reikia atsižvelgti į tai, kas toliau nurodyta.
- 50 Pirma, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad autonominių sričių teisės aktai dėl vietos policijos pareigūnų akivaizdžiai skiriasi, kiek tai susiję su maksimalaus amžiaus priimant į šią tarnybą nustatymu. Iš tiesų, kai kuriuose teisės aktuose toks amžius yra 30 metų ar daugiau (35, 36 ar 40 metų), o kitos autonominės sritys pasirinko nenustatyti jokios ribos.

- 51 Antra, atsakydama į Teisingumo Teismo raštu pateiktą klausimą Ispanijos vyriausybė patvirtino, kad sąlyga dėl maksimalaus 30 metų amžiaus priimant į tarnybą nacionalinės policijos pareigūnus, kurių užduotys, nustatytos Įstatymo 2/1986 11 straipsnyje, panašios į vietos policijos pareigūnų užduotis, buvo panaikinta.
- 52 Trečia, pažymėtina, kad Sprendime *Wolf* (EU:C:2010:3, 44 punktas) Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad priemonė, kuria nustatyta maksimali 30 metų amžiaus riba priimant į vidutinės kategorijos techninę priešgaisrinės apsaugos tarnybą, yra proporcinga, nes manė, jog tokia riba būtina užtikrinant atitinkamos tarnybos operatyvumą ir sklandžią veiklą.
- 53 Vis dėlto šią išvadą Teisingumo Teismas padarė tik po to, kai remdamasis jam pateiktais mokslo duomenimis konstatavo, kad vidutinės kategorijos priešgaisrinės apsaugos tarnybos nariams patikėtos tam tikros užduotys, pavyzdžiui, gaisrų gesinimas, reikalauja „ypač didelių“ fizinių pajėgumų ir tik labai nedaug vyresnių kaip 45 metų pareigūnų pasižymi fiziniais pajėgumais, kurių pakaktų šiai veiklai vykdyti. Anot Teisingumo Teismo, įdarbinus vyresnio amžiaus pareigūnus dauguma jų negalėtų būti skiriami atlikti sunkiausias fizines užduotis. Be to, šie įdarbinti pareigūnai negalėtų tų paskirtų užduočių vykdyti pakankamai ilgai. Galiausiai, protingai organizuojant profesionalių ugniagesių pajėgas, kiek tai susiję su vidutinės kategorijos technine tarnyba, būtina derinti fiziškai sunkias pareigas, netinkančias vyriausiems pagal amžių pareigūnams, su jiems tinkančiomis fiziškai ne tokiomis sunkiomis pareigomis (Sprendimo *Wolf*, EU:C:2010:3, 41 ir 43 punktai).
- 54 Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo konstatavimais, atsižvelgiant į šio sprendimo 38 punkte aprašytas vietos policijos pareigūnams skirtas užduotis, pajėgumai, kurių reikalaujama iš šių pareigūnų, kad galėtų vykdyti kai kurias šių užduočių, ne visada prilygsta „ypač dideliems“ fiziniams pajėgumams, kurių nuolat reikalaujama iš ugniagesių, be kita ko, gesinant gaisrus.
- 55 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 17 punkte, pagal skelbimo apie konkursą į vietos policijos pareigūnų darbo vietas 3.5 punktą pretendentai turi „būti tokios fizinio pasirengimo ir psichinės būklės, kuri leistų tinkamai vykdyti pareigoms nustatytas funkcijas ir atlikti fizinio pasirengimo įvertinimo užduotis“, nurodytas šiame skelbime. Nurodytos fizinio pasirengimo įvertinimo užduotys yra sunkios ir eliminuojančios ir, anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo, leidžia mažiau varžančiomis priemonėmis nei maksimalaus amžiaus nustatymas pasiekti tikslą, kad vietos policijos pareigūnai būtų specialiai fiziškai pasirengę vykdyti jų profesijos atstovams tenkančias užduotis.
- 56 Be to, jokie Teisingumo Teismui pateiktuose dokumentuose ar pastabose raštu esantys duomenys neleidžia teigti, kad, siekiant užtikrinti vietos policijos pareigūnų operatyvumą ir sklandžią veiklą, reikia išlaikyti tam tikrą jų amžiaus struktūrą ir dėl to į tarnybą priimti tik jaunesnius nei 30 metų asmenis.
- 57 Iš šių svarstymų matyti, kad Įstatyme 2/2007 įtvirtinus tokią amžiaus ribą buvo nustatytas neproporcingas reikalavimas.
- 58 Vadinas, Direktyvos 2000/78 4 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad ja draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje įtvirtintas maksimalus 30 metų amžius pretendentams į tarnybą vietos policijoje.
- 59 Antra, kalbant apie Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalį pažymėtina, kad šioje nuostatoje numatyta, jog skirtingas požiūris dėl amžiaus nėra diskriminacija, jei pagal nacionalinę teisę jį objektyviai ir tinkamai pateisina teisėtas tikslas, įskaitant teisėtos užimtumo politikos, darbo rinkos ir profesinio mokymo tikslus, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis. Tos pačios dalies antros pastraipos c punkte, kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas aiškiai nurodo savo

klausime, numatyta, kad toks skirtingas požiūris gali apimti „maksimalaus įdarbinimo amžiaus nustatymą, paremtą su konkrečiomis pareigomis susijusiam mokymui keliamais reikalavimais arba su poreikiu nustatyti atitinkamą išdirbtą laikotarpį iki išėjimo į pensiją“.

- 60 Taigi reikia patikrinti, ar Įstatymo 2/2007 32 straipsnio b punkte nustatytą sąlygą dėl maksimalaus 30 metų amžiaus pretendentams į tarnybą vietos policijoje pateisina teisėtas tikslas, kaip numatyta Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalyje, ir ar priemonės, kuriomis siekiama šio tikslo, yra tinkamos ir būtinos.
- 61 Pagrindinėje byloje Įstatyme 2/2007 neminimas joks tikslas, kuriuo būtų siekiama jo 32 straipsnio b punktu.
- 62 Vis dėlto, kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, iš Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalies negalima daryti išvados, kad jei pagrindinėje byloje nagrinėjame teisės akte tiksliai nenurodytas juo siekiamas tikslas, tai savaime reiškia, kad jis negali būti pateisinamas pagal šią nuostatą. Nesant tokio tikslo nurodymo svarbu, kad kiti su atitinkamos priemonės bendru kontekstu susiję elementai leistų nustatyti ją siekiamą tikslą, kad būtų galima vykdyti teisminę kontrolę, norint išsiaiškinti, ar šis tikslas yra teisėtas ir ar jam įgyvendinti imtasi tinkamų ir būtinų priemonių (sprendimų *Palacios de la Villa*, C-411/05, EU:C:2007:604, 56 ir 57 punktas ir *Komisija / Vengrija*, C-286/12, EU:C:2012:687, 58 punktas).
- 63 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad nors Ispanijos vyriausybė įvardijo amžiaus struktūros pusiausvyrą kaip nagrinėjamos priemonės tikslą, iš Teisingumo Teismui pateiktų dokumentų nematyti, kad šia priemone siekiama skatinti naujų asmenų įdarbinimą. Todėl jos negalima laikyti padedančia įgyvendinti užimtumo politikos tikslus, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalį.
- 64 Vis dėlto, kiek tai susiję su galimu Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalies taikymu pagrindinėje byloje, iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, kuris vienintelis turi kompetenciją aiškinti taikomą nacionalinę teisę, argumentų matyti, kad Įstatyme 2/2007 numatyta sąlyga dėl amžiaus grindžiama su konkrečiomis pareigomis susijusiam mokymui keliamais reikalavimais ir poreikiu užtikrinti atitinkamą išdirbtą laikotarpį iki išėjimo į pensiją arba iki perėjimo prie kitos veiklos.
- 65 Kadangi nurodyti tikslai įtvirtinti Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalies antros pastraipos c punkte, jie gali „objektyviai ir tinkamai“ „pagal nacionalinę teisę“, kaip numatyta šio 6 straipsnio 1 dalyje, pateisinti skirtingą požiūrį dėl amžiaus.
- 66 Dar reikia patikrinti, ar priemonės, kurių buvo imtasi siekiant šio tikslo, yra „tinkamos ir būtinos“.
- 67 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad valstybės narės turi didelę diskreciją pasirinkti priemones, kurios būtų tinkamos pasiekti jų tikslus socialinės politikos ir užimtumo srityse. Tačiau dėl šios diskrecijos nediskriminavimo dėl amžiaus principo įgyvendinimas neturi tapti beprasmis (sprendimų *Age Concern England*, C-388/07, EU:C:2009:128, 51 punktas ir *Ingeniørforeningen i Danmark*, C-499/08, EU:C:2010:600, 33 punktas).
- 68 Kalbant, pirma, apie su vietos policijos pareigūno pareigomis susijusiam mokymui keliamus reikalavimus, pasakytina, kad iš *Ayuntamiento* patvirtinto skelbimo apie konkursą 7 punkto matyti, jog prieš pradėdami eiti tarnybą minėtą konkursą laimėję pretendentai turi lankyti „atrankinius mokymus“, kurių trukmę nustato regioninė vietos policijos mokykla arba *Ayuntamiento*.
- 69 Įstatymo 2/2007 36 straipsnyje, kuris yra vienintelė šio įstatymo nuostata dėl vietos policijos pareigūnų mokymo, tik nurodyta, kad Astūrijos Kunigaikštystės viešojo saugumo mokykla „užtikrina [vietos policijos pajėgų narių] mokymą <...>, kvalifikacijos kėlimą ir specializaciją“, tačiau nagrinėjamo mokymo pobūdis nepatikslintas.

- 70 Taigi jokie Teisingumo Teismui pateikti duomenys neleidžia daryti išvados, kad priėmimo į tarnybą amžiaus ribojimas yra tinkamas ir būtinas, atsižvelgiant į tikslą užtikrinti atitinkamų pareigūnų mokymą.
- 71 Antra, kalbant apie tikslą užtikrinti atitinkamą išdirbtą laikotarpį iki išėjimo į pensiją, pirmiausia pažymėtina, kad, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo pateikta informacija, vietos policijos pareigūnų priverstinis išėjimas į pensiją numatytas sulaukus 65 metų amžiaus. Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nurodo perėjimą prie kitos veiklos sulaukus 58 metų, tai yra galimybė, suteikiama vietos policijos pareigūnams jų pačių prašymu ir ji neturi įtakos pensiniam amžiui.
- 72 Darytina išvada, kad nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurioje įtvirtintas maksimalus 30 metų amžius pretendentams į tarnybą vietos policijoje, negalima laikyti būtina siekiant užtikrinti šiems pareigūnams atitinkamą išdirbtą laikotarpį iki išėjimo į pensiją, kaip numatyta Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalies c punkte. Aplinkybė, kad „įprastas“ senatvės pensijos amžius pagal bendrą socialinės apsaugos sistemą yra 67 metai, šiuo atveju neturi reikšmės.
- 73 Todėl skirtingas požiūris, kuri lemia išplaukiantis iš Įstatymo 2/2007 32 straipsnio b punktas, negali būti pateisintas remiantis Direktyvos 2000/78 6 straipsnio 1 dalies c punktu.
- 74 Šiomis aplinkybėmis į pateiktą klausimą atsakyтина: Direktyvos 2000/78 2 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 1 dalies c punktas aiškintini taip, kad jais draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje įtvirtintas maksimalus 30 metų amžius pretendentams į tarnybą vietos policijoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 75 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 2 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 1 dalies c punktas aiškintini taip, kad jais draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje įtvirtintas maksimalus 30 metų amžius pretendentams į tarnybą vietos policijoje.

Parašai.